

Protocol Meldcode

huiselijk geweld en kindermishandeling

Inhoudsopgave

	Pagina
Inleiding	3
Hoofdstuk 1 De meldcode: aandachtspunten voor het handelen bij signalen van huiselijk geweld en kindermishandeling	4
Hoofdstuk 2 Wanneer gebruiken wij de meldcode	4
Hoofdstuk 3 De meldcode: in het kort	5
3.1 De meldcode kent 5 stappen	5
3.2 De meldcode: stroomschema	5
Hoofdstuk 4 De meldcode: Toelichting en verantwoordelijkheden	7
4.1 De functies van de meldcode	7
4.2 Verantwoordelijkheden	7
4.3 Beroepsgeheim	8
4.4 Anonieme melding	9
Hoofdstuk 5 De meldcode: Stappenplan uitgebreid	10
Stap 1 In kaart brengen van signalen	10
Stap 2 Overleg met een collega en raadpleeg eventueel Veilig Thuis	11
Stap 3 Gesprek met de cliënt (ouder(s)/verzorger(s))	11
Stap 4 Wegen van huiselijk geweld/kindermishandeling	11
Stap 5 Neem twee beslissingen	12
Bijlagen	13
Bijlage 1 Uitwerking van de vijf afwegingsvragen en beslissingen in stappen 4 en 5 van de meldcode voor het Onderwijs en Leerplicht	14
Bijlage 2A Meldcode: Signalen van kindermishandeling 0 – 4 jaar	16
Bijlage 2B Meldcode: Signalen van kindermishandeling 4 – 12 jaar	19
Bijlage 2C Meldcode: Signalen van kindermishandeling 12 – 18 jaar	22
Bijlage 3 Aandachtspunten voor het contact met het kind	25
Bijlage 4 De Verwijsindex	27

Inleiding

Met ingang van 1 juli 2013 is de wet Meldcode in werking getreden.

In het kader van kwaliteitszorg is de plicht opgelegd om een meldcode te hanteren voor huiselijk geweld en kindermishandeling, daaronder ook begrepen seksueel geweld, vrouwelijke genitale verminking (ook wel genoemd meisjesbesnijdenis) en eerdergerelateerd geweld. De verplichting geldt voor organisaties en zelfstandige medewerkers in de gezondheidszorg, **onderwijs**, kinderopvang, maatschappelijke ondersteuning, jeugdzorg, justitie en politie.

De meldcode Huiselijk geweld en kindermishandeling helpt professionals bij vermoedens van huiselijk geweld of kindermishandeling. Aan de hand van 5 stappen bepalen professionals of ze een melding moeten doen bij Veilig Thuis en of er voldoende hulp kan worden ingezet.

Per 1 januari 2019 treedt de verbeterde meldcode in werking. Professionals zijn verplicht om melding te doen bij Veilig Thuis als er vermoedens zijn van acute en structurele onveiligheid.

Als hulpmiddel om te komen tot het besluit om te melden is het per 1 januari 2019 verplicht om als beroepskracht een afwegingskader te gebruiken in stap 4 en 5 van de meldcode. Dit afwegingskader helpt hen bij het wegen van het huiselijk geweld of de kindermishandeling en bij het beslissen (zie bijlage 'Afwegingskader onderwijs en leerplicht').

1. De meldcode: aandachtspunten voor het handelen bij signalen van huiselijk geweld en kindermishandeling

We stellen de meldcode vast vanuit de wetenschap:

- dat Montessorischool Dukenburg verantwoordelijk is voor een goede kwaliteit van onderwijs en het bieden van een veilige omgeving aan kinderen. Dat deze verantwoordelijkheid zeker ook aan de orde is in het geval van kinderen die (vermoedelijk) te maken hebben met huiselijk geweld of kindermishandeling;
- dat van de medewerkers die werkzaam zijn bij Montessorischool Dukenburg op basis van deze verantwoordelijkheid wordt verwacht dat zij in alle contacten met leerlingen en ouders/verzorgers attent zijn op signalen die kunnen duiden op huiselijk geweld of kindermishandeling en dat zij effectief reageren op deze signalen;
- dat onder *huiselijk geweld* wordt verstaan: (dreigen met) geweld, op enigerlei locatie, door iemand uit de huiselijke kring, waarbij onder geweld wordt verstaan: de fysieke, seksuele of psychische aantasting van de persoonlijke integriteit van het slachtoffer, daaronder ook begrepen ouderenmishandeling, eengerelateerd geweld en vrouwelijke genitale verminking (meisjesbesnijdenis). Tot de huiselijke kring van het slachtoffer behoren: (ex)partners, gezinsleden, familieleden en huisgenoten;
- dat onder *kindermishandeling* wordt verstaan: iedere vorm van een voor een minderjarige bedreigende of gewelddadige interactie van fysieke, psychische of seksuele aard, die de ouders of andere personen ten opzichte van wie de minderjarige in een relatie van afhankelijkheid of van onvrijheid staat, actief of passief opdringen, waardoor ernstige schade wordt berokkend, of dreigt te worden berokkend aan de minderjarige in de vorm van fysiek of psychisch letsel, daaronder ook begrepen eer-gerelateerd geweld en vrouwelijke genitale verminking;
- dat onder kind in deze code wordt verstaan: het kind aan wie de medewerker zijn professionele diensten verleent.
- dat onder medewerker in deze code wordt verstaan; alle teamleden van BS Montessori.

2. De meldcode: wanneer gebruiken wij de meldcode?

Wij doorlopen de stappen van de meldcode bij vermoedens van huiselijk geweld of kindermishandeling. Het gaat hierbij niet alleen om vermoedens van fysiek geweld, maar ook om vermoedens van psychisch of seksueel geweld en vermoedens van verwaarlozing.

3. De Meldcode: in het kort

3.1 De meldcode kent 5 stappen

Stap 1. Signalen in kaart brengen.

Stap 2. Overleg met een collega en raadpleeg eventueel Veilig Thuis.

Stap 3. Gesprek met de cliënt.

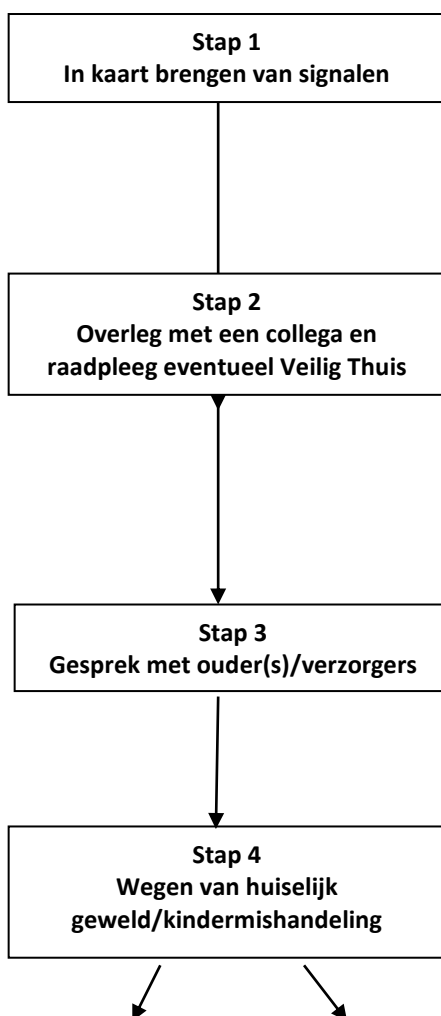
Stap 4. Wegen van het geweld/kindermishandeling.

Stap 5. Neem 2 beslissingen:

Is melden noodzakelijk?

Is hulp verlenen of organiseren (ook) mogelijk?

3.2 De meldcode: Stroomschema

Stap 1: In kaart brengen van signalen

- Professional¹ observeert signalen.
- Bespreekt deze met de ib-er.
- De signalen worden schriftelijk vastgelegd door de professional.
- De signalen worden besproken met ouders/opvoeders door professional en intern begeleider.
- Terugkoppeling naar directie.

Stap 2: Collegiale consultatie en eventueel raadplegen Veilig Thuis

- De ib-er bespreekt de casus binnen de interne ondersteuningsstructuur. Samen wordt overlegd welke stappen er genomen gaan worden. Te denken valt aan: Advies vragen aan Veilig Thuis, SMW, schoolarts, sociaal verpleegkundige of anderen (bv leerplichtambtenaar).
- Bij een vermoeden van seksueel misbruik, eer-gerelateerd geweld of genitale verminking
- Registreert eventueel en in overleg in de Verwijsindex Risicjongeren (VIR), zie bijlage 7.

Stap 3: Gesprek met de ouder(s)/verzorgers

- De zorgen worden besproken met ouders/verzorgers in een voor ouders vertrouwde setting. De leerkracht is aanwezig bij dit gesprek
- Bij melding VIR wordt deze aan ouders meegedeeld.
- Er wordt nagegaan of ouders de zorgen wel/niet (h)erkennen.
- Een vervolgesprek wordt gepland.

Stap 4: Wegen van het geweld of kindermishandeling.

- Is er op basis van stap 1 t/m 3 een vermoeden van huiselijk geweld/kindermishandeling?
- Is er een vermoeden van acute of structurele onveiligheid?
- Bij geen risico: traject afsluiten en vastleggen in dossier.
- Bij een vermoeden van kindermishandeling of risico daarop door naar stap 5.
- Bij twijfel altijd Veilig Thuis raadplegen.

¹ Alle medewerkers van BS Montessori

Stap 5 1. Is melden noodzakelijk?	Stap 5 2. Is hulp verlenen of organiseren (ook)
--	--

Stap 5: Neem twee beslissingen

De intern begeleider bespreekt de gekregen adviezen en afgewogen hulp of melding met de ouder(s)/verzorgers.

1. De schoolleiding/intern begeleider meldt de casus bij Veilig Thuis als er sprake is van acute onveiligheid en/of structurele onveiligheid:
 - Er worden afspraken gemaakt over bescherming van het kind.
 - De intern begeleider legt deze afspraken vast in dossier en school biedt het kind veiligheid op school.
 - School houdt zo nodig contact met Veilig Thuis.
2. De casusregisseur verleent hulp als:
 - De professional in staat is effectieve/passende hulp te bieden of organiseren. De casusregisseur organiseert hulp via SMW, JGZ, of sociale wijkteam.
 - De betrokkenen meewerken aan de geboden of georganiseerde hulp. De casusregisseur volgt of kind en ouders hulp vragen en krijgen. De casusregisseur legt deze vast in dossier en volgt de ontwikkeling van het kind.
 - De hulp leidt tot duurzame veiligheid.

Indien hulp verlenen op basis van een van deze punten niet mogelijk is, is melden bij Veilig Thuis noodzakelijk.

4. De Meldcode: Toelichting en verantwoordelijkheden

4.1 Functies van de meldcode

De beoogde verplichting voor organisaties en zelfstandige beroepsbeoefenaren om een meldcode te hanteren, heeft tot doel professionals te ondersteunen in de omgang met signalen van huiselijk geweld en kindermishandeling.

Een meldcode bevat een stappenplan. Dit stappenplan leidt de professional stap voor stap door het proces vanaf het moment dat hij signaleert tot aan het moment dat hij eventueel een beslissing neemt over het doen van een melding. De stappen maken de professional duidelijk wat er van hem wordt verwacht bij signalen van huiselijk geweld of kindermishandeling en hoe hij, rekening houdend met zijn beroepsgeheim, op een verantwoorde wijze komt tot een besluit over het doen van een melding. Deze ondersteuning van professionals in de vorm van het stappenplan, levert, zo mag worden verwacht, een bijdrage aan een effectieve aanpak van huiselijk geweld en kindermishandeling.

De organisatie zal, als zij aan toezicht door de inspectie is onderworpen, door de inspectie kunnen worden aangesproken op het beschikken over een meldcode én op het scheppen van de randvoorwaarden waardoor de professionals die binnen een organisatie werkzaam zijn, de meldcode in een veilig werkklimaat kunnen toepassen. Individuele professionals binnen de organisatie kunnen worden aangesproken op de feitelijke toepassing van het stappenplan in de meldcode bij signalen van huiselijk geweld of kindermishandeling.

4.2 Verantwoordelijkheden

Voor het signaleren en het zetten van de stappen zijn een goede implementatie van de code en een veilig werkklimaat noodzakelijk.

Verantwoordelijkheden van de directeur

- Het informeren van teamleden en ouders dat de meldcode er is, wat het doel is en dat deze wordt gehanteerd.
- Het aanbieden van opleidingen en trainingen voor medewerkers.
- Het regelmatig evalueren van het gebruik van de meldcode op basis van casuïstiek. Dit draagt bij aan de verbetering van de kwaliteit van de meldcode en van de bewustwording van de handelwijze van de professionals bij signalering van huiselijke geweld en kindermishandeling.
- Het zorgen voor de beschikbaarheid van deskundigen die kunnen worden geraadpleegd. De meldcode wordt ingebed in de interne ondersteuningsstructuur.
- Het zicht houden op de effecten van de meldcode.
- Het maken van afspraken met de medewerkers (bijvoorbeeld in de MR) op welke wijze de organisatie hen zal ondersteunen als ouders hen, in of buiten rechte, aanspreken op het zetten van de stappen van de meldcode.

De volgende taken en verantwoordelijkheden zijn vastgesteld als het gaat om de verschillende deskundigen binnen de organisatie:

De Intern begeleider

- is de aandachtsfunctionaris huiselijk geweld en kindermishandeling;
- functioneert als vraagbaak binnen de organisatie voor algemene informatie over (de meldcode) kindermishandeling;
- herkent signalen die kunnen wijzen op kindermishandeling of huiselijk geweld;
- zorgt ervoor dat leerkrachten en andere teamleden signalen herkennen die kunnen wijzen op kindermishandeling of huiselijk geweld;

- heeft kennis van de stappen volgens de meldcode;
- zorgt ervoor dat leerkrachten kennis hebben van de stappen volgens de meldcode ;
- zorgt ervoor dat teamleden weten bij wie zij signalen / zorgen kunnen melden;
- neemt deel aan de interne ondersteuningsstructuur en het Brede School Ondersteunings Team (BSOT)
- coördineert de uitvoering van de meldcode bij een vermoeden van huiselijk geweld en/of kindermishandeling;
- coacht de leerkrachten en/of teamleden gedurende het proces;
- waakt over de veiligheid van het kind bij het nemen van beslissingen;
- neemt zo nodig contact op met Veilig Thuis (Advies- en Meldpunt huiselijk geweld en kindermishandeling) voor advies;
- evalueert de genomen stappen met het zorgteam;

De medewerker (leerkracht, onderwijsondersteunend personeel, SMT lid):

- herkent signalen die kunnen wijzen op kindermishandeling of huiselijk geweld;
- overlegt met de ib-er bij zorg over een kind aan de hand van waargenomen signalen die kunnen wijzen op kindermishandeling of huiselijk geweld;
- voert afspraken uit die zijn voortgekomen uit het overleg met de ib-er of andere betrokkenen, zoals observeren of een gesprek met de ouder;
- bespreekt de resultaten van deze ondernomen stappen met de ib-er of andere betrokkenen.

4.3 Beroepsgeheim

Algemene zwijgplicht

Iedere medewerker die in het onderwijs werkt heeft een beroepsgeheim.

Deze zwijgplicht, zoals het beroepsgeheim ook wel wordt genoemd, verplicht de medewerker om, kort gezegd, geen informatie over de leerling en/of diens ouder(s) aan derden te verstrekken, tenzij de cliënt hem daarvoor toestemming heeft gegeven.

Doel van het beroepsgeheim is de drempel voor de toegang tot onderwijs en/of hulpverlening zo laag mogelijk te maken en het kind/de ouder(s) het vertrouwen te geven dat hij/zij vrijuit kan spreken.

De hierboven beschreven algemene zwijgplicht voor hulpverleners en begeleiders is niet specifiek opgenomen in een bepaalde wet, maar wordt afgeleid uit de privacybepalingen uit het Europees Verdrag voor de Rechten van de mens en de fundamentele vrijheden (artikel 8) en uit de Grondwet (artikel 10). Deze bepalingen worden nog eens ondersteund door artikel 272 Wetboek van Strafrecht dat een verbod bevat op het verbreken van geheimen die aan de beroepskracht zijn toevertrouwd.

Paradox van de geheimhoudingsplicht

Er doet zich bij de omgang met de zwijgplicht een zekere paradox voor. De zwijgplicht is hét instrument bij uitstek om er voor te zorgen dat mensen naar de beroepskracht toe komen en ook bereid zijn om open over hun zorgen te spreken. Ze mogen er immers op vertrouwen dat hun verhaal niet zomaar elders terecht komt. Maar een te rigide omgang met het beroepsgeheim kan tot gevolg hebben dat een cliënt die dringend hulp nodig heeft juist niet geholpen wordt omdat de beroepskracht meent dat hij vanwege zijn beroepsgeheim niet in mag grijpen. Geheimhouding waar mogelijk, zorgvuldige doorbreking van het geheim waar nodig. De meldcode geeft daarin een handreiking voor zover het gaat om signalen van huiselijk geweld of kindermishandeling.

4.3 Anonieme melding

Het doen van een melding bij Veilig Thuis zonder dat de signalen zijn besproken met de ouder, is alleen mogelijk als:

- de veiligheid van het kind, de ouder, die van de leerkracht of een andere persoon in het geding is;
- als er goede redenen zijn om te veronderstellen dat de ouder door dit gesprek het contact met de professional en de school zal verbreken.

5 De Meldcode: het stappenplan uitgebreid

Stap 1: In kaart brengen van signalen

Breng de signalen die een vermoeden van huiselijk geweld of kindermishandeling bevestigen in kaart en leg deze vast in het leerlingdossier in Esis. Let erop dat objectief beschreven wordt wat gezien of gehoord is, dan wel welke signalen er waren.

Bij twijfel kan er gebruik gemaakt worden van bijlage 2a (0 – 4 jaar) , 2b (4 – 12 jaar) en 2c 12 – 18 jaar). In de signaleringslijst zijn door het NJI signalen samengebracht over kindermishandeling, gedrag ouders, signalen gezinssituatie en specifieke signalen voor seksueel misbruik.

Bij het gebruik van deze informatie is voorzichtigheid geboden. Het opmerken van één of enkele signalen hoeft geen grond te zijn voor een vermoeden van kindermishandeling. Een andere oorzaak is ook mogelijk. Daarbij is de gepresenteerde signalenlijst niet volledig. Ook andere signalen kunnen wijzen op kindermishandeling.

Leg ook de gesprekken met betrokkenen over de signalen vast, evenals de stappen die worden gezet en de besluiten die worden genomen.

Bij vroegsignalering worden signalen gezien die duiden op een zorgelijke of mogelijk bedreigde ontwikkeling. Zelden zullen deze signalen direct duidelijkheid geven over de oorzaak zoals huiselijk geweld of kindermishandeling. Het is daarom verstandig uit te gaan van de signalen die de leerkracht of andere betrokkene bij het kind of in de interactie tussen ouder en leerling waarneemt (zie de bijlage 2a, 2b en 2c). In deze fase wordt het kind geobserveerd in de groep waardoor de signalen in kaart gebracht kunnen worden.

In een zo vroeg mogelijk stadium bespreekt de leerkracht zijn/haar zorgen en/of signalen met ouders. Door vroegtijdig in gesprek te gaan met ouder(s) kan erger voorkomen worden. Nodig eventueel ouders(s) na schooltijd informeel uit om even mee naar binnen te komen. Tijdens het uitwisselen van de activiteiten van de dag, en andere zaken met betrekking tot het kind, kan informatie van de ouder bijdragen om de situatie in kaart te brengen.

De leerkracht verzamelt alle signalen waardoor duidelijk wordt of er zorgen zijn en welke zorgen dit zijn. Alle gegevens die te maken hebben met het signaleren en handelen leg de leerkracht schriftelijk vast in het leerlingdossier in Esis. Op deze wijze wordt verantwoording afgelegd bij de inspectie van het onderwijs, indien hierom wordt gevraagd.

In de verslaglegging dienen de volgende gegevens vastgelegd te worden:

- Datum en plaats en aanleiding.
- Signalen die een vermoeden van huiselijk geweld of kindermishandeling bevestigen of ontkrachten. Indien het om een veronderstelling gaat, leg dit dan vast en vermeld uitdrukkelijk dat het gaat om een veronderstelling. Maak een vervolgaantekening als een veronderstelling later wordt bevestigd of ontkracht wordt.
- Feitelijke waarneming welke tot de zorgen geleid hebben (zien, horen of ruiken).
- Contacten over deze signalen.
- Stappen die worden gezet.
- Besluiten die worden genomen.
- Vervolgaantekeningen over het verloop.
- Vermeld de bron als er informatie van derden wordt vastgelegd.
- Leg diagnoses alleen vast als ze zijn gesteld door een medewerker die hierin geschoold is (bijvoorbeeld een orthopedagoog).

Bespreek alle bevindingen met de ib-er.

Indien de signalen huiselijk geweld of kindermishandeling gepleegd door een medewerker betreffen, meld de signalen dan bij de schoolleiding of interne vertrouwenspersoon, conform de *Wet Preventie en bestrijding van seksueel geweld en seksuele intimidatie in het onderwijs, artikel 4 Verplichting tot overleg en aangifte inzake zedenmisdrijven (meld- en aangifteplicht)*.

In dat geval is dit stappenplan niet van toepassing.

Stap 2: Overleg met een collega en raadpleeg eventueel Veilig Thuis.

De leerkracht bespreekt de signalen met de ib-er. Samen overleggen zij welke stappen er genomen gaan worden. Te denken valt aan: voorleggen in de interne ondersteuningsstructuur, (S)MW, schoolarts, sociaal verpleegkundige of andere betrokkenen of Advies vragen bij Veilig Thuis.

De schoolleiding wordt ten allen tijde op de hoogte gebracht. Binnen de interne ondersteuningsstructuur wordt door betrokkenen overwogen signalering in de Verwijsindex Risicjongeren (VIR) te doen, zie bijlage 7.

Bij signalering in de VIR brengt de ib-er samen met de schoolleiding de ouder op de hoogte, tenzij er gewichtige redenen zijn, dit niet te doen.

Er kan besloten worden de signalen te bespreken in het Brede School Ondersteunings Team (BSOT). Indien de ouder hiervoor geen toestemming geeft, is een anonieme consultatie mogelijk.

Noodsituaties

Bij signalen die wijzen op acuut en zodanig ernstig geweld dat het kind of een gezinslid onmiddellijk moet worden beschermd, dan wordt direct advies gevraagd bij Veilig Thuis. Indien het oordeel is, op basis van de signalen, dat onmiddellijke actie geboden is, dan kan zo nodig in hetzelfde gesprek een melding gedaan worden, zodat op korte termijn de noodzakelijke acties in gang kunnen worden gezet.

Indien nodig wordt contact gezocht met de politie om hulp te bieden.

Stap 3: Gesprek met de cliënt (ouder(s)/verzorger(s))

De leerkracht gaat in gesprek met de ouders. Indien gewenst is de intern begeleider bij het gesprek aanwezig.

Doel van dit gesprek: delen van de zorg.

In de meeste gevallen is het onduidelijk wat de oorzaken zijn van de signalen. Door ouders te informeren en uit te wisselen over de ontwikkeling van het kind, kunnen zorgen verduidelijkt, ontkracht of bekrachtigd worden. Nodig de ouder expliciet uit tot het geven van zijn/haar mening en vraag door over leerling gerelateerde onderwerpen in de thuissituatie. Herkent de ouder de situatie? Hoe gedraagt het kind zich thuis? Hoe reageert de ouder daarop? Hoe gaat het opvoeden thuis? Hoe reageert het kind hierop? Hoe is de ontwikkeling van het kind tot nu toe verlopen? Wat vindt de ouder daarvan? Hoe ervaart de ouder de opvoeding en zijn rol als ouder?

Breng de ouder na overleg met anderen op de hoogte. Informeer en wissel tijdens deze contacten continue uit over de ontwikkeling van het kind en de zorgen die je hebt.

Stap 4: Wegen van huiselijk geweld/kindermishandeling

Het vermoeden van acute of structurele onveiligheid op huiselijk geweld of kindermishandeling wordt gewogen.

Er wordt gewogen op basis van de signalen, het ingewonnen advies en op basis van het gesprek met de ouder(s).

De ib-er raadpleegt bij twijfel Veilig Thuis bij het maken van de weging.

Stap 5: Neem twee beslissingen:

- **1: is melden noodzakelijk?**
- **2: is hulp verlenen of organiseren (ook) mogelijk?**

1: is melden noodzakelijk?

Als er sprake is van acute of structurele onveiligheid, het kind niet voldoende tegen het risico op huiselijk geweld of kindermishandeling beschermd kan worden, of als eraan getwijfeld wordt of voldoende bescherming geboden kan worden dan:

- Meldt de schoolleiding of ib-er het vermoeden bij Veilig Thuis;
Bij deze melding wordt zoveel mogelijk aangesloten bij feiten en gebeurtenissen en wordt aangegeven indien de informatie die gemeld wordt (ook) van anderen afkomstig is;
- Met Veilig Thuis wordt overlegd wat er na de melding, binnen de grenzen van de gebruikelijke werkzaamheden van school, zelf nog gedaan kan worden om de leerling en zijn/haar gezinsleden tegen het risico op huiselijk geweld of op mishandeling te beschermen.

De voorgenomen melding bij Veilig Thuis wordt met de ouders besproken. Dit gesprek wordt gevoerd door twee mensen waaronder in ieder geval één persoon vanuit de schoolleiding. In het gesprek wordt uitleg gegeven waarom het voornemen er is een melding te doen bij Veilig Thuis en wat het doel daarvan is.

Het doen van een melding bij Veilig Thuis zonder dat de signalen zijn besproken met de ouder(s), is alleen mogelijk als:

- de veiligheid van het kind, de ouder, die van de leerkracht of een andere persoon acuut in het geding is;
- als er goede redenen zijn om te veronderstellen dat de ouder door dit gesprek het contact met professional en de school zal verbreken.

Het vragen van advies aan Veilig Thuis mag altijd anoniem.

2: is hulp verlenen of organiseren (ook) mogelijk?

Als leerkracht en ib-er menen, op basis van de afweging in stap 4, dat er geen sprake is van acute of structurele onveiligheid, het kind en het gezin redelijkerwijs voldoende tegen het risico op huiselijk geweld of op kindermishandeling beschermd kunnen worden dan:

- Bespreken leerkracht en ib-er de gekregen adviezen van Veilig Thuis met de ouder(s).
- Organiseren leerkracht en ib-er de noodzakelijke hulp;
- Volgen leerkracht en ib-er de effecten van deze hulp;
- Doet de schoolleiding in overleg met leerkracht en ib-er alsnog een melding als er signalen zijn dat het huiselijk geweld of de kindermishandeling niet stopt, of opnieuw begint; en
- Wordt overwogen (nogmaals) of signalering in VIR gewenst is.

Ouder(s) worden doorverwezen en leerkracht/ib-er vragen daarna of de ouder contact heeft gehad met de betreffende instantie. Aan ouder(s) wordt toestemming gevraagd om als school contact te leggen met de betrokken hulpverleners. Zo kan de school via de hulpverlening informatie krijgen die hen helpt om het kind beter te begeleiden.

Er worden afspraken gemaakt over begeleidings- en zorgbehoeften van het kind op school. Deze worden op school door de leerkracht en thuis door de ouders uitgevoerd.

Indien na enige periode onvoldoende verbetering zichtbaar is, is het van belang opnieuw contact op te nemen met Veilig Thuis en eventueel alsnog een melding te doen.

BIJLAGEN

Bijlage 1.

Uitwerking van de vijf afwegingsvragen en beslissingen in stappen 4 en 5 van de meldcode voor het Onderwijs en Leerplicht

1. Vermoeden wegen

Ik heb de stappen 1 t/m 3 van de Meldcode doorlopen en

A: op basis van deze doorlopen stappen is er geen actie nodig: dossier vastleggen en sluiten

B: ik heb een sterk vermoeden van huiselijk geweld en/of kindermishandeling

Het bevoegd gezag van mijn school is op de hoogte (in geval het vermoeden door schoolmedewerker wordt geconstateerd). Ga verder naar afweging 2.

2. Veiligheid

Op basis van de stappen 1 t/m 4 van de Meldcode schatten wij als school (functionarissen en bevoegd gezag)/ leerplicht in dat er sprake is van acute en/of structurele onveiligheid:

A: NEE -> ga verder naar afweging 3.

B: JA of twijfel -> direct (telefonisch) (anoniem) melding doen bij Veilig Thuis. De afwegingen hierna worden met Veilig Thuis doorlopen.

1. Hulp

Ben ik, of iemand anders in mijn school¹ of een ketenpartner² /ben ik als leerplichtambtenaar in staat om effectieve hulp te bieden of te organiseren en kan de dreiging voor mogelijk huiselijk geweld of kindermishandeling afgewend worden?

A: NEE -> melden bij Veilig Thuis, die binnen 5 werkdagen een besluit neemt en terugkoppelt naar de melder.

B: JA -> ga verder met afweging 4.

2. Hulp

Aanvaarden de betrokkenen de hulp zoals in afweging 3 is georganiseerd en zijn zij bereid zich actief in te zetten?

A: NEE -> melden bij Veilig Thuis.

B: JA -> hulp in gang zetten, termijn afspreken waarop effect meetbaar of merkbaar moet zijn. Zo concreet mogelijk maken en documenteren. Spreek af wie welke rol heeft en benoem casemanager. Spreek af welke taken alle betrokkenen en specifiek de casemanager heeft, zodat de verwachtingen voor iedereen helder zijn. Leg vast, voer uit en ga verder met afweging 5.

3. Resultaat

Leidt de hulp binnen de afgesproken termijn tot de afgesproken resultaten ten aanzien van de veiligheid, het welzijn en/of het herstel van de direct betrokkenen?

A: NEE -> melden bij Veilig Thuis

B: JA -> hulp afsluiten met vastgelegde afspraken over het monitoren³ van de veiligheid van alle betrokkenen. 5

¹ Hierbij valt te denken aan functionarissen uit de 2e lijnsondersteuning in de school, altijd onder verantwoordelijkheid van het bevoegd gezag (dus geen docenten, wel een zorgcoördinator, een vertrouwenspersoon, een orthopedagoog, een schoolpsycholoog, een intern begeleider, een schoolmaatschappelijk werker,)

² Betrokken functionarissen vanuit de gemeente. Per gemeente verschillend; hierbij valt te denken aan de leerplichtambtenaar of een medewerker van een buurt- of wijkteam dat betrokken is bij de school of een medewerker van de GGD/Jeugdgezondheidszorg.

³ Aanbeveling: spreek een nazorgtraject af. Leg termijnen en verwachtingen vast.

https://www.poraad.nl/files/.../afwegingskader_bij_meldcode_kindermishandeling.pdf

Bijlage 2A. Meldcode: Signalen van kindermishandeling 0 – 4 jaar

Signalen van kindermishandeling: kinderen van 0 - 4 jaar

Nederlands Jeugdinstituut

Maart 2011

i www.nji.nl

Deze lijst geeft een overzicht van signalen van kindermishandeling bij kinderen in de leeftijd van 0 - 4 jaar. De signalenlijst is een hulpmiddel om een vermoeden van kindermishandeling te onderbouwen, niet om kindermishandeling te 'bewijzen'. Vrijwel alle genoemde signalen kunnen namelijk een andere oorzaak hebben. Hoe meer van de genoemde signalen het kind uitzendt, hoe groter de kans dat er sprake is van kindermishandeling. Maar er zijn ook kinderen waaraan niet of nauwelijks valt op te merken dat ze worden mishandeld.

De signalen

Lichamelijk welzijn

- blauwe plekken, brandwonden, botbreuken, snij-, krab- en bijtwonden
- groeiachterstand
- voedingsproblemen
- ernstige luieruitslag
- slecht onderhouden gebit
- kind stinkt, heeft regelmatig smerige kleren aan
- oververmoeid
- vaak ziek
- ziektes herstellen slecht
- kind is hongerig
- achterblijvende motoriek
- niet zindelijk op leeftijd dat het hoort

Gedrag van het kind

- weinig spontaan
- passief, lusteloos, weinig interesse in spel
- apathisch, toont geen gevoelens of pijn
- in zichzelf gekeerd, leeft in fantasiewereld
- labiel
- erg nerveus
- hyperactief
- negatief zelfbeeld, weinig zelfvertrouwen, faalangst
- negatief lichaamsbeeld
- agressief, vernielzucht

tegenover andere kinderen

- agressief

- speelt weinig met andere kinderen
- wantrouwend
- niet geliefd bij andere kinderen

tegenover ouders

- angstig, schrikachtig, waakzaam
- meegaand, volgzaam
- gedraagt zich in bijzijn van ouders anders dan zonder ouders

tegenover andere volwassenen

- angst om uit te kleden
- angst voor lichamelijk onderzoek
- verstijft bij lichamelijk contact
- angstig, schrikachtig, waakzaam
- meegaand, volgzaam
- agressief
- overdreven aanhankelijk
- wantrouwend
- vermijdt oogcontact

overig

- plotselinge gedragsverandering
- gedraagt zich niet naar zijn leeftijd
- taal- en spraakstoornissen

Gedrag van de ouder

- onverschillig over het welzijn van het kind
- laat zich regelmatig negatief uit over het kind
- troost het kind niet
- geeft aan het niet meer aan te kunnen
- is verslaafd
- is ernstig (psychisch) ziek
- kleedt het kind te warm of te koud aan
- zegt regelmatig afspraken af
- vergeet preventieve inenting
- houdt het kind vaak thuis van school
- heeft irreële verwachtingen van het kind
- zet het kind onder druk om te presteren

Gezinssituatie

- samengaan van stressvolle omstandigheden, zoals slechte huisvesting, financiële problemen en relatieproblemen
- sociaal isolement
- alleenstaande ouder
- partnermishandeling
- gezin verhuist regelmatig
- slechte algehele hygiëne

Signalen specifiek voor seksueel misbruik

Lichamelijk welzijn

- verwondingen aan geslachtsorganen
- vaginale infecties en afscheiding

- jeuk bij vagina of anus
- pijn in bovenbenen
- pijn bij lopen of zitten
- problemen bij plassen
- urineweginfecties
- seksueel overdraagbare aandoeningen

Gedrag van het kind

- drukt benen tegen elkaar bij lopen of oppakken
- afkeer van lichamelijk contact
- maakt afwezige indruk bij lichamelijk onderzoek
- extreem seksueel gekleurd gedrag en taalgebruik

Deze signalenlijst is overgenomen uit de publicatie van het Nederlands Jeugdinstituut: Wolzak, A. (2009, 6e druk). Kindermishandeling : signaleren en handelen.

www.nji.nl/publicaties

Signalen van kindermishandeling: kinderen van 0 - 4 jaar

Nederlands Jeugdinstituut

Maart 2011

i www.nji.nl

Deze lijst geeft een overzicht van signalen van kindermishandeling bij kinderen in de leeftijd van 4 -12 jaar. De signalenlijst is een hulpmiddel om een vermoeden van kindermishandeling te onderbouwen, niet om kindermishandeling te 'bewijzen'. Vrijwel alle genoemde signalen kunnen namelijk een andere oorzaak hebben. Hoe meer van de genoemde signalen het kind uitzendt, hoe groter de kans dat er sprake is van kindermishandeling. Maar er zijn ook kinderen waaraan niet of nauwelijks valt op te merken dat ze worden mishandeld.

De signalen

Lichamelijk welzijn

- blauwe plekken, brandwonden, botbreuken, snij-, krab- en bijtwonden
- groeiachterstand
- te dik
- slecht onderhouden gebit
- regelmatig buikpijn, hoofdpijn of flauwvallen
- kind stinkt, heeft regelmatig smerige kleren aan
- oververmoeid
- vaak ziek
- ziektes herstellen slecht
- kind is hongerig
- eetstoornissen
- achterblijvende motoriek
- niet zindelijk op leeftijd dat het hoort

Gedrag van het kind

- timide, depressief
- weinig spontaan
- passief, lusteloos, weinig interesse in spel
- apathisch, toont geen gevoelens of pijn
- in zichzelf gekeerd, leeft in fantasiewereld
- labiel
- erg nerveus
- hyperactief
- negatief zelfbeeld, weinig zelfvertrouwen, faalangst
- negatief lichaamsbeeld
- agressief, vernielzucht
- overmatige masturbatie

tegenover andere kinderen

- agressief
- speelt weinig met andere kinderen
- vluchtige vriendschappen (12-18)
- wantrouwend
- niet geliefd bij andere kinderen

tegenover ouders

- angstig, schrikachtig, waakzaam
- meegaand, volgzaam
- gedraagt zich in bijzijn van ouders anders dan zonder ouders

tegenover andere volwassenen

- angst om zich uit te kleden
- angst voor lichamelijk onderzoek
- verstijft bij lichamelijk contact
- angstig, schrikachtig, waakzaam
- meegaand, volgzaam
- agressief
- overdreven aanhankelijk
- wantrouwend
- vermijdt oogcontact

overig

- plotselinge gedragsverandering
- gedraagt zich niet naar zijn leeftijd
- slechte leerprestaties
- rondhangen na school
- taal- en spraakstoornissen

Gedrag van de ouder

- onverschillig over het welzijn van het kind
- laat zich regelmatig negatief uit over het kind
- troost het kind niet
- geeft aan het niet meer aan te kunnen
- is verslaafd
- is ernstig (psychisch) ziek
- kleedt het kind te warm of te koud aan
- zegt regelmatig afspraken af
- houdt het kind vaak thuis van school
- heeft irreële verwachtingen van het kind
- zet het kind onder druk om te presteren

Gezinssituatie

- samengaan van stressvolle omstandigheden, zoals slechte huisvesting, financiële problemen en relatieproblemen
- sociaal isolement
- alleenstaande ouder
- partnermishandeling
- gezin verhuist regelmatig
- slechte algehele hygiëne

Signalen specifiek voor seksueel misbruik

Lichamelijk welzijn

- verwondingen aan geslachtsorganen
- vaginale infecties en afscheiding
- jeuk bij vagina of anus
- pijn in bovenbenen
- pijn bij lopen of zitten
- problemen bij plassen
- urineweginfecties
- seksueel overdraagbare aandoeningen

Gedrag van het kind

- drukt benen tegen elkaar bij lopen
- afkeer van lichamelijk contact
- maakt afwezige indruk bij lichamelijk onderzoek
- extreem seksueel gekleurd gedrag en taalgebruik
- zoekt seksuele toenadering tot volwassenen.

Deze signalenlijst is overgenomen uit de publicatie van het Nederlands Jeugdinstituut: Wolzak, A. (2009, 6e druk). *Kindermishandeling : signaleren en handelen*.

www.nji.nl/publicaties

Bijlage 2C. Meldcode: Signalen van kindermishandeling 12 – 18 jaar

Signalen van kindermishandeling: kinderen van 0 - 4 jaar

Nederlands Jeugdinstituut

Maart 2011

www.nji.nl

Deze lijst geeft een overzicht van signalen van kindermishandeling bij kinderen in de leeftijd van 12 - 18 jaar. De signalenlijst is een hulpmiddel om een vermoeden van kindermishandeling te onderbouwen, niet om kindermishandeling te 'bewijzen'. Vrijwel alle genoemde signalen kunnen namelijk een andere oorzaak hebben. Hoe meer van de genoemde signalen het kind uitzendt, hoe groter de kans dat er sprake is van kindermishandeling. Maar er zijn ook kinderen waaraan niet of nauwelijks valt op te merken dat ze worden mishandeld.

De signalen

Lichamelijk welzijn

- blauwe plekken, brandwonden, botbreuken, snij-, krab- en bijtwonden
- te dik
- slecht onderhouden gebit
- regelmatig buikpijn, hoofdpijn of flauwvallen
- kind stinkt, heeft regelmatig smerige kleren aan
- oververmoeid
- vaak ziek
- ziektes herstellen slecht
- kind is hongerig
- eetstoornissen
- achterblijvende motoriek

Gedrag van het kind

- timide, depressief
- weinig spontaan
- passief, lusteloos, weinig interesse in spel
- apathisch, toont geen gevoelens of pijn
- in zichzelf gekeerd, leeft in fantasiewereld
- labiel
- erg nerveus
- hyperactief
- negatief zelfbeeld, weinig zelfvertrouwen, faalangst
- negatief lichaamsbeeld
- agressief, vernielzucht
- overmatige masturbatie

tegenover andere kinderen

- agressief

- speelt weinig met andere kinderen
- vluchtige vriendschappen
- wantrouwend
- niet geliefd bij andere kinderen

tegenover ouders

- angstig, schrikachtig, waakzaam
- meegaand, volgzaam
- gedraagt zich in bijzijn van ouders anders dan zonder ouders
- agressief

tegenover andere volwassenen

- angst om zich uit te kleden
- angst voor lichamelijk onderzoek
- verstijft bij lichamelijk contact
- angstig, schrikachtig, waakzaam
- meegaand, volgzaam
- agressief
- overdreven aanhankelijk
- wantrouwend
- vermijdt oogcontact

overig

- plotselinge gedragsverandering
- gedraagt zich niet naar zijn leeftijd
- slechte leerprestaties
- rondhangen na school
- taal- en spraakstoornissen
- alcohol- of drugsmisbruik
- weglopen
- crimineel gedrag

Gedrag van de ouder

- onverschillig over het welzijn van het kind
- laat zich regelmatig negatief uit over het kind
- troost het kind niet
- geeft aan het niet meer aan te kunnen
- is verslaafd
- is ernstig (psychisch) ziek
- kleedt het kind te warm of te koud aan
- zegt regelmatig afspraken af
- houdt het kind vaak thuis van school
- heeft irreële verwachtingen van het kind
- zet het kind onder druk om te presteren

Gezinssituatie

- samengaan van stressvolle omstandigheden, zoals slechte huisvesting, financiële problemen en relatieproblemen
- sociaal isolement
- alleenstaande ouder
- partnermishandeling
- gezin verhuist regelmatig
- slechte algehele hygiëne

Signalen specifiek voor seksueel misbruik

Lichamelijk welzijn

- verwondingen aan geslachtsorganen
- vaginale infecties en afscheiding
- jeuk bij vagina of anus
- pijn in bovenbenen
- pijn bij lopen of zitten
- problemen bij plassen
- urineweginfecties
- seksueel overdraagbare aandoeningen
- (angst voor) zwangerschap

Gedrag van het kind

- drukt benen tegen elkaar bij lopen
- afkeer van lichamelijk contact
- maakt afwezige indruk bij lichamelijk onderzoek
- extreem seksueel gekleurd gedrag en taalgebruik
- veel wisselende seksuele contacten met leeftijdgenoten
- zoekt seksuele toenadering tot volwassenen
- prostitutie

Deze signalenlijst is overgenomen uit de publicatie van het Nederlands Jeugdinstituut: Wolzak, A. (2009, 6e druk). *Kindermishandeling : signaleren en handelen*.

www.nji.nl/publicaties

Bijlage 3. Aandachtspunten voor het contact met het kind

Beroepskrachten die met kinderen werken behoren voor het kind een veilige omgeving te creëren. Voor kinderen die mishandeling hebben meegemaakt is een veilige, gestructureerde omgeving zeer waardevol. Kinderen zullen in een vertrouwde omgeving eerder signalen afgeven.

Bij jonge kinderen en kinderen met een (verstandelijke) handicap, die zich verbaal nog moeilijk kunnen uiten, zijn vooral lichamelijke en gedragssignalen belangrijk.

Vanaf de peuterleeftijd gaan kinderen zinnen maken en kunnen ze zich mogelijk verbaal uitdrukken over hun situatie.

Leeftijd, gesprek en signalen

Een gesprek met het kind kan mogelijk extra informatie bieden over de situatie waarin het kind zich bevindt. Vanaf ongeveer 2 jaar is het mogelijk een gesprek(je) te voeren met het jonge kind. Dan kan het voorkomen dat kinderen een uitspraak doen waar je zorg over hebt, bijvoorbeeld “mama is stout, mama slaat”. Het is mogelijk dat een peuter dit spontaan zegt. De kans is echter groter dat een peuter tijdens spel signalen afgeeft. Dit kan zowel hoofdzakelijk non-verbaal zijn, bijvoorbeeld herhalend agressief of seksueel spel, als verbaal, zoals een meisje van 3 jaar dat boos op haar pop toeloopt en roept: “Stom kreng, naar je kamer, rot op!” of een kind dat niet bij de leeftijd passende seksueel getinte opmerkingen maakt.

Kinderen in de basisschoolleeftijd en jongeren kunnen ook signalen uitzenden. Dit kunnen lichamelijke, gedrags- en verbale signalen zijn. De verbale signalen hoeven geen directe uitspraken te zijn waarin het kind vertelt dat het mishandeld wordt. Het kunnen ook indirecte verwijzingen zijn die kunnen duiden op een vermoedelijke situatie van kindermishandeling, bijvoorbeeld een kind dat zegt: “ik doe nooit iets goed”.

Belangstellende vragen

Vanaf het moment dat een kind een gesprek kan voeren, kun je in het gewone contact met het kind belangstellende vragen stellen die je mogelijk extra informatie verschaffen. Denk aan vragen als: Hoe gaat het met? Wat heb je gisteren gedaan? Wat is er gebeurd? Wat heb je getekend? Waar heb je pijn? Ook kan je meegaan in het spel van het kind en vragen welk speelgoed wat voorstelt en wat er gebeurt. Beperk je tot de vragen die passen binnen jouw beroepsverantwoordelijkheid. In het contact met het kind is het geenszins de bedoeling dat je het kind belast met jouw zorg.

Je hebt hoofdzakelijk een observerende, steunende taak.

Wees bij (een vermoeden) van seksueel misbruik, ernstige mishandeling of ernstige verwaarlozing terughoudend in het gesprek met het kind in verband met mogelijke toekomstige bewijslast.

Sommige vragen mogen wel/niet gesteld worden. Je kunt hierover altijd advies vragen bij het AMK of de Zedenpolitie.

Naast het contact met het kind is het zeer belangrijk om met een open houding het contact met ouders aan te gaan.

Algemene tips voor het gesprek kinderen en jongeren

- Bepaal van tevoren het doel van het gesprek
- Voer het gesprek met een open houding
- Sluit aan bij waar het kind/de jongere op dat moment mee bezig is, bijvoorbeeld spel, een tekening, interessegebied, tentamenweek
- Steun het kind/de jongere en stel het op zijn gemak
- Raak het kind niet onnodig aan
- Langdurig oogcontact kan bedreigend zijn
- Dring niet aan om het alleen over jouw zorgen te hebben
- Houd het tempo van het kind/de jongere aan, niet alles hoeft in één gesprek
- Laat het kind/de jongere niet merken dat je van het verhaal schrikt
- Val de ouders (of andere belangrijke personen voor het kind/de jongere) niet af, in verband met loyaliteitsgevoelens
- Let tijdens het gesprek goed op de non-verbale signalen van het kind/de jongere

- Gebruik de woorden van het kind of de jongere in jouw vragen of samenvatting
- Vertel het kind/ de jongere dat het niet de enige is die zo iets meemaakt
- Stel geen waarom-vragen

Extra tips voor gesprek met kinderen tot 12 jaar: • Ga op dezelfde ooghoogte zitten als het kind en kies een rustig moment uit. • Gebruik korte zinnen. • Vraag belangstellend en betrokken, maar vul het verhaal niet in voor het kind. • Begin met open vragen (Wat is er gebeurd? Wanneer is het gebeurd? Waar heb je pijn? Wie heeft dat gedaan?) en wissel deze af met gesloten vragen (Ben je gevallen? Heb je pijn? Ging je huilen? Vond je dat leuk of niet leuk?). • Vraag niet verder, wanneer het kind niets wil of kan vertellen. • Geef aan dat je niet geheim kan houden wat het kind vertelt. Leg uit dat je met anderen gaat kijken hoe je het kind het beste kan helpen. Leg het kind uit dat je het op de hoogte houdt van elke stap die jij neemt. Het kind moet nooit zelf de verantwoordelijkheid krijgen in de keuze van de te nemen stappen. • Informeer zo nodig het kind wat je gaat doen. • Vertel het kind dat het heel knap is dat hij/zij het allemaal zo goed kan vertellen. • Stop het gesprek wanneer de aandacht bij het kind weg is • Help op weg met een nieuwe activiteit	Extra tips voor gesprek met jongeren • Zorg voor een rustige plaats en voldoende tijd. • Benoem concreet wat je bij de jongere waarneemt/heb waargenomen en vraag daarover te vertellen; Bijvoorbeeld: “Ik merk de laatste tijd dat je niet met je gedachten bij de les bent, bijvoorbeeld vertel eens, hoe komt dat?” • Geef aan dat je niet geheim kan houden wat de jongere vertelt, wanneer dit niet veilig is voor de jongere zelf of voor anderen. Leg uit dat als dit het geval is, je dit direct benoemt en dat je de jongere zo veel mogelijk betreft bij de te nemen vervolgstappen. • Informeer zo mogelijk de jongere over het vervolg en de stappen die je neemt. • Luister naar de reactie van de jongere. • Vraag de jongere wat hij/zij zelf wil. • Zorg dat de jongere (in grote lijnen) weet wat er gaat gebeuren en hoe de jongere en anderen (bijv. ouders) daarin betrokken worden. • Spreek waardering uit dat de jongere over zijn situatie heeft verteld en benoem dat je je kunt voorstellen dat dat niet makkelijk is. • Sluit het gesprek af met een luchtig onderwerp, bijvoorbeeld interesses, plannen voor het weekend etc.
--	---

Martine Delfos (2004) noemt enkele algemene voorwaarden voor communicatie met jongeren, waardoor ook ruimte ontstaat voor andere onderwerpen o.a.:

- Begeleid het denkproces
- Stimuleer vertellen en wees nieuwsgierig
- Vraag door op onderwerpen die de jongere belangrijk vindt, niet wat je zelf belangrijk vindt
- Vraag gericht door naar de kern en naar wat de jongere van belang vindt
- Uit waardering voor het denkproces van de jongere
- Toon bereidheid van de jongere te leren
- Doe een beroep op de deskundigheid van de jongere over zichzelf
- Vraag de jongere eerder dan dat je zelf vertelt
- Doen ontdekken; geef de jongere de kans zijn inzicht te vergroten
- Metacommunicatie: benoem wat er gebeurt in de communicatie

Kijk ook op www.mdelfos.nl

Bijlage 7. MULTI signaal Verwijsindex (VIR)

Wanneer signaleren in de VIR?

- Vroegtijdig zorgen delen en afstemming zoeken;
- Criteria op 5 verschillende leefgebieden: zie handreiking op www.verwijsindexgelderland.nl; De criteria zijn landelijk vastgesteld
- Professionele taxatie a.d.h.v. risicofactoren (meldcriteria) en beschermende factoren;
- Signaleren in de VIR is ook mogelijk, indien een betrokkene wilt aangeven dat hij/zij een (behandel)relatie met een kind/jongere heeft of heeft gehad (en afstemming en/of overdracht zoekt).

5 leefgebieden meldcriteria

1. Materiële omstandigheden;
2. Gezondheid;
3. Opvoeding & Gezinsrelaties;
4. Onderwijs & Werk
5. Sociale omgeving buiten gezin en school

Kindcheck

Een kindcheck vindt plaats door professionals die volwassenen als cliënt hebben. Bekende risicofactoren zijn bepaalde vormen van psychische- of verslavingsproblematiek en huiselijk geweld

Redenen om (nog) niet te signaleren in de VIR

Er zijn zorgen over de ontwikkeling van een kind maar:

- Het betreft een nieuwe en niet zeer complexe situatie;
- Er is sprake van gezond handelen:
 - voldoende probleem besef
 - cliënt staat open voor hulpverlening
 - de 'leerbaarheid' van de cliënt is toereikend
 - de hulpverlening vordert;
- Partijen hebben elkaar gevonden en werken samen (met de cliënt en met elkaar)
- Er is een goede aansturing en helderheid hierover voor de cliënt

Meer informatie is te vinden op:

www.verwijsindex.nl of www.multisignaal.nl

Bijlage 8. Sociale kaart van

Organisatie: Sociaal Wijkteam

Contactpersoon : Natasja Scholten
Adres : NIM maatschappelijk werk, Panovenlaan 1, 6525 DZ Nijmegen
Telefoonnummer: 024 323 2751
E-mailadres : N.Scholten@nim.nl

Organisatie: ZAT

Contactpersoon : Marianne Boschker
Adres : Gildekamp 60-16, 6545 LX Nijmegen
Telefoonnummer: 024-3777961
E-mailadres : M.Boschker@bskampus.nl

Organisatie: Algemeen Maatschappelijk Werk

Contactpersoon : SMW is Kim Verweij
Adres : NIM maatschappelijk werk, Panovenlaan 1, 6525 DZ Nijmegen
Telefoonnummer: 024 323 2751
E-mailadres : K.Verweij@nim.nl

Organisatie: Advies- en Meldpunt Kindermishandeling

Contactpersoon :
Adres :
Telefoonnummer: 0900-1231230
E-mailadres : www.amk-nederland.nl

Organisatie : Expertise centrum AMK

Contactpersoon :
Adres : Arnhemsestraatweg 352, 6881 NK Velp
Telefoonnummer : 026-4424222
E-mailadres : www.amkgelderland.nl

Organisatie: Jeugdgezondheidszorg

Contactpersoon : schoolarts
Adres : Horstacker 16-44, 6546 EX Nijmegen
Telefoonnummer:
E-mailadres :

Organisatie: Jeugdgezondheidszorg

Contactpersoon : schoolverpleegkundige
Adres : Horstacker 16-44, 6546 EX Nijmegen
Telefoonnummer:
E-mailadres : MvanBeuningen-Dros@ggdgelderlandzuid.nl

Organisatie: Politie (ook sociale jeugd- zedenzaken)

Contactpersoon : wijkagent
Adres :
Telefoonnummer :
E-mailadres :

Organisatie: Politie alarmnummer (bij noodsituaties)

Telefoonnummer :112

Organisatie: Crisisdienst Bureau Jeugdzorg (bij noodsituaties)

Telefoonnummer :0900-9955599

Organisatie: Bureau Jeugdzorg

Contactpersoon : Regiokantoor Nijmegen

Adres :

Telefoonnummer: 024 – 3287400

E-mailadres :

Organisatie: GGZ / Pro persona

Contactpersoon :

Adres : Tarweweg 2 en 6, 6534 AM Nijmegen

Telefoonnummer : 024 – 383777 (ook crisisnummer)

E-mailadres :

Organisatie: MEE

Contactpersoon :

Adres : Einsteinstraat 14, 6533 NN, Nijmegen

Telefoonnummer: 088-6330000

E-mailadres : infonymegen@meegeldersepoort.nl

Organisatie: Steunpunt Huiselijk Geweld

Contactpersoon :

Adres :

Telefoonnummer: 0900-1262626

E-mailadres : www.steunpunthuiselijkgeweld.nl

Organisatie: Meldpunt Bijzondere Zorg (MBZ), Nijmegen algemeen

Contactpersoon :

Adres : Groenewoudseweg 275, Nijmegen

Telefoonnummer: 024 – 3297229

E-mailadres : mbzteamnijmegen@ggdgelderlandzuid.nl

Organisatie :

Contactpersoon :

Adres :

Telefoonnummer :

E-mailadres :

Figuur 1: Stappenplan verbeterde meldcode

